

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 125/2022
03.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Стеван Лазић, адвокат из ..., против туженог „GI GROUP HR SOLUTIONS“ Београд, чији је пуномоћник Милан Ивошевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2064/21 од 18.10.2021. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2064/21 од 18.10.2021. године и пресуда Основног суда у Шиду П1 41/2020 од 27.04.2021. године, тако што се одбија, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду број .. од 20.02.2020. године, као и да се обавезе тужени да јој плати трошкове поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља да туженом на име трошкова целог поступка плати 153.000,00 динара, у року од осам дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду П1 41/2020 од 27.04.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и поништено решење туженог о отказу уговора о раду број .. од 20.02.2020. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка плати 153.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2064/21 од 18.10.2021. године, жалба туженог је одбијена и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је дала одговор на ревизију.

Испитујући побјану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, између туженог, као агенције за запошљавање и извршиоца и „НИС“ а.д. Нови Сад, као наручиоца 06.12.2017. године закључен је уговор о набавци услуга, са пратећим анексима, у вези ангажовања радника. По основу тог уговора, тужени је са тужиљом 15.11.2019. године закључио уговор о раду на одређено време, због повећања обима посла, у трајању од 365 дана, за послове ..., са местом рада у У члану 1. став 4. уговора неведено је да ће ове послове тужиља обављати у „НИС“ а.д. Нови Сад, на основу уговора о набавци услуга од 06.12.2017. године, са пратећим анексима закљученог између туженог, као извршиоца и „НИС“ а.д. Нови Сад, као наручиоца. Чланом 18. став 3. уговора предвиђено је да у случају да се смањи привремено повећани обим посла да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду. Оспореним решењем од 20.02.2020. године, тужени је тужиљи отказао уговор о раду закључно са 29.02.2020. године, због смањења обима посла, применом члана 175. став 1. тачка 1. Закона о раду и члана 18. уговора о раду. Радници ангажовани путем туженог нису били у радном односу са „НИС“ а.д. Нови Сад, већ су свој радно правни статус регулисали код туженог, тако да је свим запосленима који су рад обављали преко туженог код „НИС“ а.д. Нови Сад морао престати радни однос, због ступања на снагу Закона о агенцијском запошљавању.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев тужиље и поништили, као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду од 20.02.2020. године, са образложењем да оспорено решење не садржи разлоге због којих је тужиљи отказан уговор о раду на одређено време пре истека рока на који је закључен, већ је само наведено да се то чини због смањења обима посла, као и да тужени није пружио доказе да је до овог смањења заиста дошло, односно да је дошло до престанка потребе за даљим радним ангажовањем тужиље. С тим у вези нижестепени судови су сматрали да и поред дужности туженог из члана 7, 308. и 314. ЗПП, да тужени до закључења припремног рочишта није истицао чињеницу да је код њега, као послодавца дошло до смањења обима посла и да достави доказе у том погледу, што је свакако могао да учини, али да је тужени тек у поднеску од 09.12.2020. године истакао да је код њега, као послодавца дошло до смањења обима посла услед престанка пословне сарадње са „НИС“ а.д. Нови Сад, због престанка важења уговора о набавци услуга који је закључио са истим, па како тужени није навео разлоге који би учинили вероватним да он те чињенице, односно доказе није могао да изнесе, односно предложи до закључења припремног рочишта, да нису узели у обзир чињенице и доказе који су изнети, односно предложени на наведени начин.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом туженог указује на погрешну примену материјалног права.

Чланом 37. став 1. Закона о раду прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног

посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба. Чланом 175. став 1. тачка 1. истог закона прописано је да радни однос престаје истеком рока за који је заснован.

Код утврђеног да је 15.11.2019. године тужени са тужиљом закључио уговор о раду на одређено време, због повећања обима посла, у трајању од 365 дана, за послове ..., са местом рада у ..., да је уговорено да ће тужилца те послове обављати у „НИС“ а.д. Нови Сад, на основу уговора о набавци услуга од 06.12.2017. године, закљученог између туженог, као агенције за запошљавање и извршиоца и „НИС“ а.д. Нови Сад, као наручиоца, да се тужилца чланом 18. став 3. уговора о раду сагласила да у случају да се смањи привремено повећани обим посла да јој тужени може да откаже уговор о раду, што значи да је тужилца прихватила да време трајања њеног радног односа може бити и краће, односно да јој радни однос може престати и пре истека рока за који је заснован у случају да се смањи привремено повећани обим посла, па како је дошло до смањења обима посла ступањем на снагу Закона о агенцијском запошљавању, то је тужени могао да откаже уговор о раду тужилци и пре истека рока за који је радни однос заснован, због смањења обима посла.

С обзиром на напред изнето, оспорено решење туженог о отказу уговора о раду тужилци је законито, иако је тужилци радни однос престао пре истека рока за који је заснован. Наиме, у ситуацији када је даном ступања на снагу Закона о агенцијском запошљавању свим запосленима који су се запослили преко туженог на малопродајним објектима „НИС“ а.д. Нови Сад престао радни однос, јер више није постојала могућност запошљавања преко агенције, а услед чега је дошло до смањеног обима посла, то је тужилци радни однос могао да траје краће од уговореног, јер је радни однос везан за обим послова због којих је и закључен, у смислу члана 37. став 1. Закона о раду. Такође, када запослени са послодавцем закључи уговор о раду на одређено време тако што време трајања радног односа ограничи на начин да се у случају да се смањи привремено повећани обим посла да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, то нема сметњи да тако закључен уговор о раду буде отказан и запосленом престане радни однос и пре истека рока на који је заснован.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је применом члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Тужени је успео у поступку по ревизији, због чега туженом на основу чланова 153. став 1., 154., 163. став 2. и 165. став 2. ЗПП припадају тражени трошкови према оствареном успеху у спору. Висина је одмерена на име тражених и одређених трошкова за радње предузете преко пуномоћника из реда адвоката и то на име: састава одговора на тужбу и једног образложеног поднеска од по 16.500,00 динара, заступања на три одржана рочишта од по 18.000,00 динара, састав жалбе и ревизије од по 33.000,00 динара, укупно 153.000,00 динара, све одмерено према важећој Адвокатској тарифи.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић